

end det strengt taget er nødvendigt. Imidlertid skal jeg ikke dvæle videre herved, men gaa over til den anden Side af Medaillen, som allerede stærkt blev fremhævet af det ærede 4de Medlem for 1ste Kreds, nemlig den, om København ikke faar Godtgørelse for sine større Udgifter. Først maa jeg da nævne, at Frederiksbergerne ganske anderledes er Kunder i København end Københavnerne paa Frederiksberg, og at København derigennem opnaar en betydelig Fordel fra Frederiksberg. Men det kan dernæst fremhæves, at de Frederiksbergere, som driver Næring i København, betaler en ikke ubetydelig Skat til København gennem deres Husleje og yder København en ikke ringe Fordel gennem deres Gas- og Elektricitetsforbrug. Naar København har saa langt større Udbytte af sine Værker end Frederiksberg, forholdsvis regnet, ligger det sikkert hovedsagelig deri, at der i København bruges saa meget, navnlig af Elektricitet, i Forretningerne. De store Manufakturhandeler, eller hvad det nu kan være, kræver, som Forholdene har udviklet sig, en meget stærk Oplysning. Der bliver derfor stor Afsætning for Elektricitet, og den, der producerer denne Elektricitet, altsaa Kommunen, tjener saa meget mere. Altsaa, der ligger utvivlsomt en Fordel for København deri, at den kan afsætte saa meget Elektricitet til Forretningslokaler, men som det ærede Medlem selv fremhævede, er der ogsaa mange Frederiksbergere, der driver Forretning i København, og disse Frederiksbergere, der oplyser deres Forretninger med københavnsk Elektricitet, tilfører derigennem København en Fordel.

Hvad jeg her har sagt, lader sig imidlertid ikke regnskabsmæssigt dokumentere, jeg maa nøjes med at nævne det. Derimod mener jeg at kunne dokumentere, at København, bortset fra det, jeg har nævnt, faar fuldt Vederlag for sine større sociale Udgifter gennem dels Selskabsbeskatningen, dels Erhvervsbeskatningen, og det selv om man tager Folketallet til Udgangspunkt. I Aaret 1921—22, som jeg altsaa særlig holder mig til, oppebar København i Selskabsskat 4 355 487 Kr. mere, end Kommunen skulde have haft efter Folketal, naar den frederiksbergske Indtægt paa samme Konto lægges til Grund. Sagen er nemlig den, at de allerfleste Selskaber har Hjemsted i København, skønt naturligvis de Folk, der ejer Selskaberne, har sat Penge i dem, Aktionærerne, lige saa vel kan bo paa Frederiksberg som i

København, ja maaske endogsaa i forholdsvis højere Grad bor paa Frederiksberg. Det er Tilfældet med alle de store Selskaber, og paa den Maade gaar det til, at København faar et saa overordentligt Plus i Forhold til Frederiksberg gennem Selskabsbeskatningen.

Jeg vender mig saa til Erhvervsbeskatningen. Her er Forholdet det, at Frederiksberg i 1921—22 i Godtgørelse til København, efter Fradrag af, hvad København skulde betale til Frederiksberg, har betalt 2 468 960 Kr., og skal Regnskabet gøres rigtigt op, maa man selvfølgelig regne med, ikke blot at København har faaet disse Penge, men at København for sin egen Regning, naar Forholdet skal være rigtigt, maa betale $5\frac{1}{3}$ saa stort et Beløb til sociale Udgifter. Naar man saaledes gør Regnskabet rigtigt op under Hensyn til Selskabsbeskatningen og Erhvervsbeskatningen, der netop er bestemt til at imødegaa de lukrerende Kommuners store sociale Udgifter, bliver Forholdet det efter en Udregning, der er foretaget af Frederiksberg Kommunes økonomiske Forvaltning, at Københavns Kommune i Aaret 1921—22 har faaet 168 028 Kr. mere fra Frederiksberg, end den efter Folketallet havde Krav paa — altsaa stadig under Forudsætning af, at vi regner efter Folketal —, og endda har København i Behold den Skat, som de frederiksbergske Erhververe betaler gennem deres Husleje, og de Beløb, som de samme Erhververe yder til København gennem deres Forbrug af Gas og især af Elektricitet. I det foregaaende Aar, 1920—21, stillede Forholdet sig endnu ugunstigere for Frederiksberg, hvorimod det i 1922—23 stillede sig gunstigere. Men Forholdet er dog saaledes, at naar man tager alle tre Aar tilsammen, saa har København, selv om man regner efter Folketallet, faaet et større Beløb godtgjort fra Frederiksberg og Frederiksbergere, end Kommunen efter Folketallet burde have, stadig uden at man tager Hensyn til den Skat, Frederiksbergerne betaler gennem deres Husleje, og det, de yder København gennem deres Elektricitetsforbrug.

Gennem det, jeg her har sagt, mener jeg ogsaa at have imødegaaet de Bemærkninger, der blev fremsat af det ærede 10de Medlem for 1ste Kreds (Peder Hedebo) angaaende den bedre Stilling i økonomisk Henseende, som Skatteyderne gennemgaaende skulde have paa Frederiksberg fremfor i København. Det ærede Medlem fremhævede, at den gennemsnitlige Skatte-